

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 452/2022
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Јандрић Виловски, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Београд, чији је заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 635/21 од 14.07.2021. године, на седници одржаној 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 635/21 од 14.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 635/21 од 14.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1703/20 од 22.01.2021. године, ставом првим изреке, констатовано је да је повучена тужба тужиоца у делу којим је тражио исплату разлике између припадајуће и исплаћене личне инвалиднине, накнаде за незапосленост, ортопедски додатак и додатак за негу и помоћ у периоду од 01.11.2017. до 30.09.2019. године у износу од 67.361,11 динара. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ од 59.638,87 динара од дана подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 635/21 од 14.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 1703/20 од 22.01.2021. године у одбијајућем делу и у делу трошкова поступка. Ставом другим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног

права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да у конкретној ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права, што су иначе разлози прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП чије би постојање ревизију учинило изузетно дозвољеном.

Ревизија у конкретном случају дозвољена није ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП којим је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. овог закона.

У конкретном случају ревизијом се побија другостепена пресуда у погледу одлуке о камати и трошковима поступка, што представља споредно потраживање у односу на главни тужбени захтев који се односи на новчану накнаду штете. Будући да је за право на изјављивање ревизије, сагласно члану 28. ЗПП, меродавна само висина главног захтева, а не и захтева за камату, уговорну казну и остала споредна тражења, као и за трошкове поступка, изјављена ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић